

JULIE SMEJKALOVÁ: JE DOBŘE, ŽE SE TÉMA MLADÝCH V POLITICE ZAČALO BRÁT VÁŽNĚ

Kdy jste se začala zajímat o politiku a kdo za to může?

Začala jsem se o ni zajímat už v nízkém věku, přibližně od dvanácti politiku řeším aktivně. Bylo to hlavně tou formou, že jsem hodně konzumovala všemožná média a orientovala se v aktuální situaci. A taky jsem psala politickou satiru. Asi v tom hrají roli i rodiče, protože oni oba vždycky chodili volit a vždycky se zajímali, sami ale aktivní nijak nejsou, to nikdo v rodině. K politické aktivitě jsem se dostala úplně sama tím, že jsem nechtěla už jenom přihlížet, chtěla jsem něco měnit.

Jak konkrétně vypadá zájem o politiku ve dvanácti?

Třeba tak, že jsem si četla politické zprávy na telefonu po cestě do školy. Ve škole jsem na češtině psala slohovky o politice a velkých kauzách. Dívala jsem se večer na zprávy a byla jsem z nich docela naštvaná. A potom, když měli nějakí politici nebo političky akce

Julie Smejkalová kandiduje jako „devítka“ za Starosty v Praze, je místopředsedkyní Mladých starostů a předsedkyní pražských Mladých starostů, studuje Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a v politice je aktivní přes tři roky. Je jí 21 let. „V Poslanecké sněmovně bych chtěla zastupovat nejen mladé a otevírat témata, která nám mohou změnit budoucnost k lepšímu. Chtěla bych pracovat na modernizaci školství, řešit bytovou krizi, ale podporovat také podnikání, startupy a vyšší dostupnost péče o duševní zdraví,“ napsala Julie do svého medailonku v anketě projektu 30 pod 30. My jsme se Julie zeptali, kdy vlastně začala vnímat politiku, proč si vybrala zrovna Starosty, a také na to, co by vzkázala mladým, kteří nechtějí jít k volbám.

v okolí Žižkova, kde bydlím, tak jsem za nimi chodila a chtěla jsem s nimi mluvit. Často na mě byli pak i nepříjemní.

Jak to?

Nebrali mě vážně, neměla jsem pro ně voličský potenciál. Třeba Andrej Babiš na mě byl nepříjemný a místo toho, aby mi odpověděl na otázku o Čapím hnízdě, tak se začal radši bavit s jinou postarší voličkou. Takže jsem se jako dítě často ani odpovědi nedočkala.

Tak jste se rozhodla, že půjdete do politiky a budete odpovídat vy sama. Jak a kdy jste přišla na Starosty?

To bylo v sedmnácti. Řekla jsem si, že je čas, abych do té politiky aktivně vstoupila. Udělala jsem si obsáhlou rešerši středopravých demokratických stran na české scéně, konkrétně jejich programu. A Starostové mi vyšli jako strana, se kterou se nejvíc identifikuju, takže jsem k nim vstoupila.

Co vás tam tedy lákalo kromě toho, že to je středopravicová strana?

Přišlo mi, že to je jediná strana pro středopravicové a liberální lidi, kteří jsou zároveň proevropští a silně demokraticky založení. A taky na mě dobře působilo, jak ta strana funguje, jakou má vnitrostranickou strukturu. V praxi se mi potvrdilo, že ta strana je ke všem fér a ke všem otevřená.

Vzpomenete si, jak konkrétně probíhalo vaše přibližování ke STANu?

Po podání přihlášky jsem měla vstupní pohovor nebo spíš pokec s pár představiteli a představitelkami strany, který byl hrozně příjemný. Pak mě pozvali na setkání Starostů na Praze 3, kde žiju, a tam mě seznámili s tím, jak to chodí na radnici a jak Starostové na trojce fungují. Od té doby mi chodí maily s pozvánkami na pražské i celostátní akce, díky čemuž jsem postupně poznala stranické kolegy a kolegyně. Zkrátka mě skvěle zapojili.

Co jste říkala tomu, když šel před volbami v roce 2021 STAN do koalice s Piráty?

V tu dobu jsem to brala jako hotovou věc. Přišlo mi, že je to spojení liberálních sil a dávalo mi to smysl. Myslím, že to chyba nebyla.

Co se vládní koalici během toho volebního období povedlo a co ne?

Povedlo se dobře zvládnout krizi spojenou s válkou na Ukrajině, hlavně tu uprchlickou. Zvýšila se transparentnost státních institucí, snižoval se státní dluh, zlepšil se školský zákon. LGBT+ lidem se zlepšila situace, i když manželství pro všechny bohužel neprošlo. Na tom musíme dál pracovat. Zlepšilo se podnikatelské prostředí, podpora startupů, prosadili jsme zaměstnanecké akcie. Taky se nám povedlo zvýšit ochranu obětí sexuálních trestných činů a dětí, povedla se redefinice znásilnění a dětský certifikát. A největší slabinou byla podle mě komunikace. Měli jsme víc mluvit s občany. Vít Rakušan to z mého pohledu zvládal nejlépe, měl debaty mezi lidmi i během volebního období, ale bylo potřeba dělat celkově víc.

Co STAN dneska nabízí mladým lidem?

Realistická řešení nejpalčivějších otázek mladých, mezi které patří vzdělávání, bytová krize a duševní zdraví. Starostové podporují mladé ve vědě, v podni-

kání, v umění. STAN je proevropský, bere mladé jako rovnocenné, chce, ať jsme součástí diskuze. Skvělý důkaz je vlastně i ten prostor, který strana mladým dává na kandidátkách. STAN taky dává důraz na jednotlivé regiony, což považuji za důležité. Mladí nejsou jen v Praze.

Vy sama jste devítka na kandidátce v Praze. Jsou na ní i další mladí?

Ano, těsně za mnou jsou dva mladí kluci, kolegové, oba dvacátníci. A mimochodem, náš lídr do Sněmovny Karel Dvořák je taky netypicky mladý. Není moc lídrů, kterým by bylo pod čtyřicet...

Myslíte si, že se mladí politici dokážou mezi sebou domluvit lépe než současní matadoři?

Ano. A nejde o to, abychom se na všem shodli. Spíš jde o to budovat politickou kulturu. Není přece normální se urážet. Proto máme Asociaci mládežnických politických organizací, tedy takzvané AMPO, v níž se snažíme o jakousi základní politickou slušnost a hlavně spolupráci. Všichni jsme lidi, máme spolu mluvit normálně. Měli bychom se snažit kultivovat politické prostředí, a formovat tak lepší obrázek politiky.

Kolik by podle vás mělo být po volbách ve Sněmovně lidí pod třicet?

Co nejvíc! Já jsem proti jakýmkoli kvótám, ale mladí by ve Sněmovně být měli, přece jen tvoří velké procento populace. Je správné je podporovat, STAN to dělá. Kolik jich tam bude, záleží na voličích. Ale důležité je, že už se to téma bere vážně a mluví se o tom. Kdyby těch mladých bylo třicet, tak by to bylo super.

Co byste mladým lidem před volbami vzkázala? I těm, co k nim třeba nechtějí jít...

Ať prosím jdou. Jde o jejich budoucnost, my tady budeme žít nejdéle. Některá rozhodnutí tu budoucnost můžou poškodit, některá zlepšit. Tak pojďme dát najevo, co chceme.

